

N:o 17.

Herr J. Petersson i Boestad: *Angående skrifvelse till Kongl. Maj:t med lagäran om utredning rörande svenska statens skuldsättning i utlandet samt kommuners, allmänna inrättningars och bolags obligationslån.*

Under de senare åren har man alltmer börjat beakta de möjliga följderna för landet af den alltför hejdlösa utländska skuldsättningen så väl af den svenska staten som af kommuner och bolag samt hypoteksföreningarna medelst utfärdande af räntebärande obligationer, hvilka tyvärr utgjort en af våra mest betydande exportartiklar och detta äfven under i allmänhet goda skördeår och goda konjunkturer för våra exportartiklar, då landet med sparsam hushållning nog ändå kunnat reda sina finansiella behof. När så ett mindre godt år kommer och ett verkligt behof af penningar uppstår, så måste man anskaffa ytterligare lån för att kunna betala den ökade importen samt räntorna på de gamla lånen. Man prisar från vissa håll frihandeln, såsom ledande nationen till lycka och välstånd, och säger, att nationalekonomien är ett fält, som man ännu länge behöfver studera för att rätt kunna inse det fria varuutbytets välståndsbringande följder; och tillägger ytterligare såsom bevis härför, huru ofantligt nationens konsumtionsförmåga ökats, hvilket man antager som bevis på ekonomiskt välstånd — ej beaktande, att detta välstånd oftast är konstladt och att det är den lätta tillgången på lån, som orsakar, att arbetslusten minskas och hågen för veklig vällefnad tilltager.

Den onaturligt och på konstlad väg ökade kapitaltillgången alstrar en onaturlig spekulationslusta inom handelsverlden att från utlandet requirera icke allenast behöfliga lifsförnödenheter utan ock ofantliga massor derutöfver, deribland en hop lyxartiklar, för hvilket allt våra ofta lånta pengar, efter att hafva till en större del — låtom oss medgifva detta — blifvit använda i den större industriens tjänst, i andra

hand gå från arbetaren tillbaka till utlandet för en del produkter, som inom landet kunnat produceras, om vi ej blifvit undertryckta af den utländska konkurrensen.

I anledning häraf vågar jag vördsamt föreslå och hemställa:

1:o det Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t behagade tillse, i hvad mån medelst förändrade bestämmelser rörande kommuners, allmänna inrättningars och bolags rättighet att utfärda obligationslån dessa kunde bringas i öfverensstämmelse med de verkliga behofven; och framför allt så, att landet i sin helhet icke deraf mer och mer får känna alltför stora olägenheter;

2:o hemställes, om icke jemväl en utredning är af behofvet påkallad angående svenska statens skuldsättning till utlandet, och i hvad mån ett alltför brådstörtadt fortsättande med detta lånesystem kan skadligt ingripa i så väl den närvarande tidens ekonomiska förhållanden som i våra efterkommandes rätt.

Stockholm den 22 Januari 1886.

Johan Petersson
i Boestad
från Kronobergs län.